

Tavaly dob, idén reggie

Na igen. Az idei Sutyomba Fesztiválon sem maradhatott ki a programból egy másik kontinensről érkező vendégzenekar műsora. Mondhatni a két év alapján, hogy ez már szinte tradíció. És nem is akármilyen. Tavaly dobzenekar, idén reggie, mert ugye fő a változatosság.

Az ezúttal is Francia-Guyanából érkezett Energy Crew Reggie együttes rendszeresen kitért magáért a Bolza-kastély kertjében tartott koncertjén. Ritka pillanatok egyiké volt, hogy még a kicsit szegényes szarvasiak is rövid idő eltelté után már önfeláldozóan ropták a táncot a dallamos zenére. Arról meg már nem is beszélve, hogy egyébként sem túl gyakran játszanak dél-amerikai kisvárosunk ezen helyszínén. És aki azt hinné, hogy ezt a fergeteges hangulatot már nem lehetett tovább fokozni, az itthon maradók pedig már készülhetnek a jövő évre és kíváncsian találgathatják, hogy 2004-ben vajon milyen kuriózzummal lépnek meg minket a fesztivál lépeket a Turulban, ahol ugyan nem voltak gyerekek és idősöbök, de még így sem lehetett egy gombostűt sem leejteni a hőm-

polygó tömegben. A zenekarról egyébként azt lehet tudni, hogy tíz éve álltak össze, eddig két lemezük jelent meg és két nyelven: tiki-takiul és angolul énekelnek. Dalszövegeik a békéről, a szerelemről és a szeretetről, illetve a háború ellenességéről szólnak. Itt-létük során az említettekén túl több helyen is felléptek, többek között a Művészetek völgyében és a Szigeten is. Szóval akinek nem volt még elég és tehette, az elkísérte őket e helyszínekre is, amit garantáltan nem bánt meg. Az itthon maradók pedig már készülhetnek a jövő évre és kíváncsian találgathatják, hogy 2004-ben vajon milyen kuriózzummal lépnek meg minket a fesztivál szervezői. Mert nagy a gyanúm, hogy jövőre sem fog senki családni vagy unatkozni. **J. K.**

Viták érzelmek nélkül

Disputa tábor rendeztek július 21-27. között a szarvasi Kajak-Kenu Klubban, melynek vezetője Závogyán Judit, a Disputa Kör Egyesület Szarvasi Regionális elnöke volt. A táborvezető elmondta, hogy szerettek volna egy országos versenynéki otthont adni a tábor ideje alatt, de mivel egyetlen pályázatuk sem nyert, a tervezett verseny elmaradt. Ugyan nem volt országos verseny, de a három korcsoport tagjai így is összemérhették tudásukat.

A rendelkezésükre álló egy hét során több spontán vita is lezajlott, melyekhez a gyerekek maguk találták ki a témáikat. Ezeket a megmérettetéseken három bíró döntötte el, hogy ki volt a meggyőzőbb, ki lett a győztes. Mint megtudtunk, a hivatalos versenyeken ennél több, akár 7-9 bíró szava a döntő, akik a végén értékelnek a formai, a tartalmi, illetve a csapatszellem és a szervezeti rész alapján. Az állító és tagadó csapatok létszáma három fő, akik egyenként 6, 5, 5 percet kapnak álláspontjuk elmondására, melyeket csapatonként 8 perc konzultációval lehet kiegészíteni. E pár nap azonban nemcsak spontán vitákból tevődött össze. Volt fő témákból is, mely igen komoly témából került ki, miszerint: "A társadalom felkészült a testi fogyatékosok befogadására". Ezt a mondatot a kezdő disputásokon kívül mindenki kidolgozta mind állító, mind tagadó formában. A téma emberközeli megismerése érdekében vendéglátókat a táborlakók egy vak, egy süket és egy mozgássérült embert is, akikkel elbeszélgetve jobban beláthatták életükbe, megismer-

hették problémáikat és megtanulhatták elfogadni is másságukat. Závogyán Judit elárulta, hogy a táborra ellátogatott Hajós Zsuzsanna is, aki kommunikációs jótételezőt tanított meg a gyerekeknek könyveiből. A hangszly a játékosságon volt, így a gyerekek észrevétel nélkül, egymást figyelve, egymástól tanulva sajátították el a játék közben a hatékony kommunikációt, mely tulajdonképpen a tábor célja is volt egyben. Főleg most, amikor az idegen nyelvek és az informatika mellett kiemelt szerepe van a kommunikációnak, egyre fontosabbá válik, hogy a gyerekek megtanulják összekapcsolni a megismerésüket a kommunikációjukkal. A tábor vezetője reméli, hogy az iskolák is örömmel fogadják majd ezt a tíz éve bejáratott programot és alkalmazni is fogják, mint oktatási lehetőséget. A Kajak-Kenu Klubnak és az Ifjúsági Tábornak pedig ezúton külön köszöni, hogy a táborlakóknak szállást és helyszínt biztosítottak a táborozás idejére, ezzel is bizonyítva, hogy a sport és a szellemi tevékenység nagyon jól megfér egymás mellett. **J. K.**

Terápia lovakkal

Nyerges Attilát sokan ismerik a városban. Van aki a Kajak-Kenu Klubból, ahol edzőként avatja be a fiatalokat az evezés rejtelmeibe, van aki máshonnan. Sokan tudják azt is, hogy lovakat tart és lovalgoltat. Az viszont már biztos nem olyan köztudott, hogy nemcsak lovalgoltat, de lovasterápiával is foglalkozik, ami nemhogy Szarvason, de az országban sem túl elterjedt dolog. Talán nem is tudja mindenki: mi is az a lovasterápia. Beszélgetésünk kezdetén én is erről érdeklődtem.

- A lovasterápia nem más, mint gyógylovalgoltatás, ami pedig irányítja a foglalkozásokat, az a lovasterapeuta. A gyógylovalgoltatás három nagy területre osztható: hippoterápiára, gyógypedagógiai lovalgoltatásra és fogyatékosok sportlovalgoltatására.

- Ha jól tudom, akkor elég kevesen vannak az országban, akik ezzel a képességgel rendelkeznek. Hogy jutott eszébe, mi motiválta, hogy megszerezze a lovasterapeuta minősítést?

- Véletlenül kerültem a lovasterápia közelébe. Az egész azzal indult, hogy vásároltam egy lovat. Később elkezdtem tenyészteni, majd lovalgoltatni. Egy idő után úgy éreztem, hogy tovább kellene lépnem, képeznem kellene magam. Ekkor került egy újság-cikk a kezembe, amiben az akkori TF hirdett egy tanfolyamot. Gondoltam, hogy ha lovakkal kapcsolatos, akkor az biztos hogy jó nekem, így a 90-es évek végére már kezembem volt a másfél éves tanfolyam eredménye, ami a gyógylovalgoltatásra jogosít. Jelenleg hat lovam van, amiből négy vemhes, így idén kettővel és jövőre szintén megkettővel gyarapodik az állomány.

- Kiknek ajánlott, kiknél alkalmazható a lovasterápia?

- Lényegében akárkinél alkalmazható, egészséges vagy enyhe gerincproblémás emberektől egészen az autistákig, a szellemi, illetve testi fogyatékosokig.

- Hogyan fejti ki hatását a lovalgolás a lovasra? Milyen eredményeket lehet elérni lovasterápiával?

- A lo három dimenziós mozgást végez (fel-le, jobbra-balra, előre-hátra), amit ezidáig még egyetlen gépnek sem sikerült reprodukálnia. Ez a fajta mozgás fejti ki építő jellegű hatását a lovasra. Egyrészt hat az izomzatra, fejleszti az egyensúlyérzetet, az érzékszerveket, másrészt pedig jelentős az emocionális (érzelmi) hatása, hisz a loval való első találkozás során megérik a lo szörét, melegét, reakcióit. Főleg a pszichés problémákkal, fogyatékosokkal küzdők esetében fokozott ennek jelentősége, ugyanis az ő arcukon látszik leginkább, hogy mekkora örömet tud okozni egy loval való találkozás. Komplex hatásának köszönhetően a teljes gyógyulás sok esetben nem meglepő, de ha egészségesse nem is válik az érintett, a szemmel látható fejlődés rendszerint bekövetkezik.

- Mikor, hány éves korban érdemes elkezdni a lovalgólást? Egyáltalán korhoz köthető a lovalgolás megkezdése?

- Ebben az kérdésben különbséget kell tenni egészséges és fogyatékos ember között. Egészségeseknél körülbelül nyolc éves korban lehet elkezdni a lovalgólást. Előtte inkább a loval való ismerkedésre, annak megszerettetésére lehet törekedni. En ügy fogalmaznak, hogy amint megérik annyira, hogy önállóan meg tudja állítani a lovat, onnantól kezdve lovalgolhat. Ehhez szükséges a fizikai erőnlétén kívül egy bizonyos szellemi fejlettség is, mert a lo-

valgás nagyon fegyelmzett odafigyelést igényel. A fogyatékosoknál más a helyzet, hisz ott az egyén fejlettségi szintje határozza meg az első lóra ülés lehetséges időpontját. Alapvetően nincs korhatár, de követelmény, hogy magához képest legyen fejlett izomzata és vázszervezete, ami lehetővé teszi azt, hogy meg tudja ülni a lovat. Ha ezzel rendelkezik, akkor már csak az a kérdés, hogy hogyan reagál a lóra, annak közelségére. Amint érdeklődést mutat és nem utasítja el, onnantól kezdve kezdődhet is a terápia.

- És mi a helyzet a lovakkal? Mely lovakból lehet terápistól? Vannak erre szabályok, követelmények, melyeknek meg kell felelniük?

- Természetesen nem lehet akármelyik lóból terápistól. Ahogy az embernek, úgy a lónak is fokozott megterhelési jelent a lovalgolás, pláne ha valamilyen szempontból nem egészséges ember ül a hátán. Erre a feladatra csak kifejezetten terápistól alkalmas, melynek megfelelő a jármódja, így például a látványosan mozgó versenylovak eleve nem alkalmasak erre a feladatra. Fontos tényező az is, hogy a ló nyugodt és türelmes legyen, hisz el kell viselnie az átlagosnál eltérő ülésmodot és az esetleges hanghatásokat. Lényegében ezeknek a lovaknak szinte mindent ki kell bírniuk. Speciálisan nem tenyésztik e lovakat, így a meglévő állományból kell őket kiválasztani. Ha egy lónak meg is van a terápistól lovalgoltatáshoz a hajlama, az még nem jelenti azt, hogy be is fog válni. Folyamatos munkával kell hozzá szoktatni a nem mindennapi in-

gerekhez, amiket egy szellemi vagy testi fogyatékos válthat ki belőle.

- Kánban rendeztek a közelmúltban egy terápistól tábor, ahol kifejezetten a gyógylovalgoltatásra helyezték a hangsúlyt. Ön is ott volt? Részt vett a táborban?

- Sajnos nem voltam Kánban, mert nem vagyok kapcsolatban a szövetségekkel. Igazából nem kerültem be a verkeringsébe, mert úgy érzem, hogy az általam végzett munka nem akkora volumén. Valójában az időm sem engedi meg, hogy csak ezzel foglalkozzam, ráadásul a terápia ezen fajtájához egy team, azaz minimum három ember szükséges. Szarvason a helyi problémája sincs megoldva, hisz ezeket az embereket nem lehet kitenni az idő viszontagságainak. Ezekhez a foglalkozásokhoz fedett lovardára és az alapvető igényeket kielégítő speciális szociális helyiségekre lenne szükség.

- Annak ellenére, hogy városunkban e területen sok a hiányszó, gondolok itt az imént említett problémákra, tervezik, hogy komolyabban foglalkozzanak a gyógylovalgoltatással?

- Mivel Szarvason sokan lovalgolnak és a loállomány is jelentős a város méretéhez képest, úgy döntöttünk, hogy megröbölünk változtatni a jelenlegi helyzeten. Ebből a megfontolásból alakítottuk meg a Szarvasi Lovas és Lovasterápiás Egyesületet tavaly ősz környékén. Az egyesület célja, hogy egyrészt beindítsa a terápistól lovalgoltatást, másrészt pedig, hogy az egészségesek számára biztosítson lovasoktatást, a tehetségesek számára pedig versenyzési lehetőséget teremtsen. A jövőt tekintve szeretnénk elérni, hogy egyre inkább beépüljön a köznevelésbe az a fajta terápistól lehetőség és idővel a TB támogatott kezelések sorába kerüljön. Külföldön már ugyan tradíciói vannak a gyógylovalgoltatásnak, de Magyarországon az alig több mint 10 éves múltjával még egyelőre gyerekcipőben jár.

J. K.

Helyi RTV-műsor

5540 Szarvas, Szabadság u. 30.
Tel/Fax: 66/214-186
e-mail: radio1cervinus@radio1bekesmegye.hu

A Rádió1 95.2 műsoraiból:
Naponta: 06.00 - 10.00-ig reggeli információs műsor. Kivánság-műsor: Hétfőtől - vasárnapig: 12 - 14. Hétfőtől - csütörtökig: 18 - 22. Pénteken: 18 - 20 óráig.
A kivánság-műsor elérhetőségei:
Tel: 66/520-620, Sms: 30/349-3100, e-mail: radio1csaba@radio1.hu

Műsoridő: hétköznap 18-22 óra, ismétlés másnap 7 órától.
Állandó műsoraink: Nap mint nap: közelelti magazin, hétfőtől csütörtökig: Békésszentandrás híradó: csütörtökön 19 órától; Egészségügyi magazin: kéthetente kedden 19 órától; Közéleti kedden. Telefonszám: 20/223-8843; SMS szám: 30/3030-266; E-mail: korostv@pcshop.hu

Szarvasi Kábeltelevízió
Videókrónika

Kántor Zsolt

A dolgokra adott magyarázat

Kék Ottó úgy gondolta, jobban érdekli majd a könyv, mint az alvás. Bal könyvére támaszkodva fekiúdt és olvasott. Kifejezetten felkeltette érdeklődését az írott szöveg. A mű a zenéről azt állította, hogy nem emberi találmány, hanem isteni. Mielőtt a Földön bárki megpengethette volna az első gitárt vagy hárfát, az égieknek már létezett kezdetektől fogva, tehát a zenét Isten találta ki. Nála eleve volt dicséret s az ő dicsőítése kifinomult módon folyt a Mennyben, és ez huszonnégy óráig szolgált, írja a kötet, jelenleg is zajlik oda-fönt a kerubok és a szeráfok felügyelete alatt, ők a biztonsági emberek (angyalok), így a hangszerek mindegyike onnan való.

Kék Ottó maga elé képzelte a Menny valóságát, nagy arany oszlopokkal, míves színpaddal, fehér ruhás kórustagokkal, mely zenekari árokkal, ahol légkondicionált az atmoszféra. És ebben a pillanatban lecsukódtak a szeméi, bármennyire is nem akarta. Még erőlködött, hogy fenn maradjon, hangosan kimondta a szájával, hogy légkondis atmoszféra, zenekari árok, arany... és kinyitotta a szemét, de a szemhéjak nem engedelmessé váltak, lezuhantak, mint a roló. Még annyit ideje volt, hogy elraktározza a fejében a mondatot, mely szerint az alvás mégiscsak jobban érdekelt ebben az esetben, mint a könyv. Msképpen fogalmazva: a textus izgalomba hozta, de az álomszág kioltotta ezt az intellektuális kíváncsiságot benne.

Álmában Kék Ottó a munkahelyén járt, a nyomdagepek között rohangált, árajánlatot készített a megrendelőnek, telefonált, levelet írt, faxolt, autót vezetett, kivitte a főlizába az egyik kemény táblás kötet borítóját, matt fólia, mondogatta és hozzátette, ne legyen hólyagos, és nehogy levegős legyen lilonka, mint a múltkor a Mikszáth. Most Móríz Zsigmondot lehetett látni a fedőlapon. Ahogy ült az íróasztalnál és nézett a blendébe. Kék Ottó víziója személyesen Móríz Zsigmonddal foly-

tatózott, aki a nyomda kis művezetői irodájában ült és azt magyarázta a műszaki vezetőnek, hogy a szennycimlapra nem kell lénia. Azaz vízszintes vonal. Ha kell is, nem tizehárom pontos, hanem nyolc pontos. Vékonyabb lénia kell, tagolta Móríz. Erre Kék Ottó belépett a művezetői irodába és kezét nyújtott a híres írónak. A neves novellista és regényíró örömmel üdvözölte. Mindjárt meg is mutatta, hol nem kell a tizenhárom pontos lénia. Ottó megkérte, hallgassa meg, mit álmodott. Móríz erre jegyzetfüzetet vett elő a zsebéből és ceruzát. Hallgatom, suttozta. Ottó meg belekezdett és mondta, mondta, az írószövegségi diszpendé pedig hűsösen körmölt. Képzjelje, Zsiga Bátyám, egyenesen az égből jött az én álomom. Azok általában onnan származtathatók, jegyezte meg egykedvűen a könyvíró és rögtön a szájára tette a mutatóujját, jelezve, többet nem szól közbe, persze kibírja, feltéve, ha nem készíti erre a mondandó jelbeje, állaga. Ottó nem lett morcos, sőt még nagyobb kedvvel folytatta. Szóval, az égből ereszkedett alá egy könyv. Át volt kötve aranyzalaggal és egy kis névjegy volt hozzátűzve, amit rögtön elolvastam. Az volt rajta: *Üdvözlét az üdvösség városából*. A könyvről magától oldódott le a szalag és kinyílt, egy mondat volt aláhúzva fekete filccel: *Mától az csinálisz, amit csak akarsz*. Azután becsukódott a kötet és eltűnt.

Móríz egy-két szót felírt, de láthatóan kevesellte a mondandót. "Ennyi?" - kérdezte. Kék Ottó válszul szintén kérdést fogalmazott meg: "Most akkor, mit csináljak, író úr?" A nagy novellista becsukta noteszét és azt mondta: "Hát, amit csak akar."

Kék Ottó Schubert-zenére ébredt, kinyitotta a szemét és arra gondolt, hogy ha a zene mennyei találmány, akkor ő most onnan zuhant bele a valóságba, mert végre azt csinálhat, amit szeretne. Móríz Zsigmond novellákat meg egyebet fog olvasgatni egész nap.